

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ПОЛІТИЧНІ ІНСТИТУТИ»

Ступінь освіти	Бакалавр
Освітня програма	052 (С2) Політологія
Тривалість викладання	3-4 семестри
Заняття:	
Лекції	2 години на тиждень
Практичні заняття	2 година на тиждень
Мова викладання	українська

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»: <https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=7813>

Консультації: за окремим розкладом, погодженим зі здобувачами вищої освіти.

Онлайн-консультації: електронна пошта

Інформація про викладача:

Баштанник Оксана Віталіївна (лекції, практичні заняття)

Посада: доцент кафедри історії та політичної теорії

Вчене звання: доцент

Вчений ступінь: доктор наук з державного управління, кандидат політичних наук

Персональна сторінка:

<https://ipt.nmu.org.ua/ua/spivr/bashtannyk.php>

E-mail: bashtannyk.o.v@nmu.one

Кабінет: 1/63

1. Анотація до курсу

В курсі розглянуті політичні інститути, надані їх класифікації, визначені роль та функції. Під час практичних занять слухачі набувають навичок аналізу наявних у різних країнах політичних інститутів та практичного застосування вивчених методів до розв'язування професійних задач.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета дисципліни – формування у здобувачів вищої освіти навчальних компетентностей, необхідних для аналізу широкої проблематики функціонування політичних інститутів: ролі та впливу всіх типів політичних інститутів на різних етапах розвитку суспільства; регіонального та глобального контексту функціонування інститутів влади та громадянського суспільства; впливу політичних інститутів на стан політичної системи суспільства, формування та функціонування на цій основі різних типів політичних режимів.

Завдання курсу:

- ознайомити здобувачів вищої освіти з теоретичними підходами до сутності політичних інститутів;
- розглянути наявні в сучасному світі політичні інститути, їх класифікації, роль та особливості функціонування;
- навчити здобувачів вищої освіти обґрунтовано аналізувати політичні інститути, що існують в окремих країнах та на міжнародному рівні, застосовувати отримані навички для розв'язування професійних задач, прогнозування шляхів розвитку політичних інститутів.

3. Результати навчання:

- аналізувати критично фактологічну інформацію щодо функціонування усіх різноманітних типів політичних інститутів;
- користуватися правом вільного доступу до інформації у відкритих джерелах для добору даних щодо аналізу функціонування політичних інститутів, особливо – органів влади всіх рівнів;
- розуміти наукові, суспільні та політичні передумови розвитку і трансформації інституціональної теорії політичної науки;
- знати зміст основних понять інституціональної теорії політології: інститут, інституціоналізація, інституційні трансформації та ін.;
- диференціювати та використовувати у процесі дослідження політичних інститутів та інституціонального простору політики поняття та теорії класичного та нового інституціонального аналізу;
- використовувати теорії та поняття стосовно історичних процесів, соціальних явищ, феноменів культури, ідеологічного впливу та ін. для дослідження функціонування політичних інститутів;
- аналізувати взаємодію між інститутами та громадянами, формальними та неформальними інститутами, інститутами влади та громадянського суспільства у національному, наднаціональному та глобальному контексті їх функціонування;
- розробляти програму дослідження політичних інститутів та реалізувати його з використанням класичних та новітніх теорій інституціонального аналізу політики, їх понять та принципів.

4. Структура курсу

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, год.
	ЛЕКЦІЇ	150
РН03.1-Ф10, РН06.1-Ф10, РН07.1-Ф10, РН08.1-Ф10	1. Теорія інститутів	19
	1.1. Поняття інституту в політичній науці	
	1.2. Теорії інституційних змін в політології	
	1.3. Неформальні політичні інститути	
РН03.1-Ф10, РН06.1-Ф10, РН07.1-Ф10, РН08.1-Ф10	2. Політичні інститути	19
	2.1. Цілі, характеристики, функції в суспільстві	
	2.2. Конституційні засади політичних інститутів	
	2.3. Основні принципи і структура конституцій	
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	3. Держава як політичний інститут	19
	3.1. Поняття, ознаки та функції держави	
	3.2. Інститут глави держави в формах правління	
	3.3. Взаємозв'язок між партією та урядом	
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	4. Парламент: структурно-функціональний аналіз	19
	4.1. Історія становлення парламентів	
	4.2. Сутність, функції парламенту в управлінні	
	4.3. Структура парламенту як інституту влади	
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	5. Інститут федералізму	19
	5.1. Сутність і типологія федералізму в політології	
	5.2. Порівняльний аналіз федералізму в світі	
	5.3. Інститут федералізму у сучасному світі	
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	6. Бюрократія як політичний інститут	19
	6.1. Теорії бюрократії в політичній науці	
	6.2. Види і принципи бюрократії як інституту	
	6.3. Бюрократія та етика державної служби	
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	Інститути громадянського суспільства	18
	7.1. Партії як політичний інститут	
	7.2. Масові суспільно-політичні рухи	
	7.3. Типології партійних систем	
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	Групи тиску. Лобізм як інститут	18
	8.1. Групи захисту, групи тиску і лобізм.	
	8.2. Регламентація лобізму в західних країнах	
	8.3. Інституціоналізація лобізму в Україні	
	ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ	135
РН03.1-Ф10, РН06.1-Ф10, РН07.1-Ф10, РН08.1-Ф10	1. Основні етапи розвитку теорії політичних інститутів в західній політологічній науці	19
	1.1. Поняття та ознаки політичних інститутів.	
	1.2. Класичний інституціоналізм (кінець ХІХ – початок ХХ ст.):	
	1.3. Криза інституціоналізму та становлення біхевіористського підходу	
	1.4. Відродження інституціоналізму: неоінституціоналізм (з 1970-х рр.)	

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, год.
	1.5. Значення інституціонального підходу для аналізу сучасних політичних систем	
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	2. Інститут президентства та його повноваження 2.1. Поняття та походження інституту президентства. 2.2. Президентська республіка: статус і повноваження президента. 2.3. Напівпрезидентська республіка: дуалізм виконавчої влади. 2.4. Парламентська республіка: президент як глава держави з обмеженими повноваженнями. 2.5. Порівняльний аналіз моделей президентства	19
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	3. Парламент та парламентаризм як політичний інститут 3.1. Парламент як вищий представницький і законодавчий орган держави. Сутність парламентаризму. 3.2. Історичні витоки парламентаризму в Європі 3.3. Типи та моделі парламентаризму (парламентська, президентська, змішана форми правління). 3.4. Функції парламенту: законодавча, представницька, контрольна, установча. 3.5. Проблеми функціонування парламентаризму в сучасній Україні.	19
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	4. Громадянське суспільство як політичний інститут 4.1. Поняття громадянського суспільства: основні теоретичні підходи (Дж. Локк, Ш.-Л. Монтеск'є, А. де Токвіль, Г. Гегель). 4.2. Структура та функції громадянського суспільства. 4.3. Історичні особливості становлення громадянського суспільства в Україні.	19
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	5. Особливості розвитку політичних партій як політичного інституту 5.1. Політичні партії як політичний інститут. 5.2. Еволюція політичних партій: від масових до електорально-професійних. 5.3. Основні типи сучасних політичних партій 5.4. Вплив глобалізації та медіа на партійну конкуренцію.	19
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	6. Масові соціально-політичні рухи в Україні і за кордоном 6.1. Масові соціально-політичні рухи в Україні 6.2. Масові соціально-політичні рухи за кордоном	20

Шифри ДРН	Види та тематика навчальних занять	Обсяг складових, год.
	6.3. Наслідки та значення масових рухів для політичного розвитку держав	
РН09.1-Ф10, РН10.1-Ф10, РН12.1-Ф10, РН15.1-Ф10	7. ЗМІ як політичний інститут	20
	7.1. Поняття та ознаки ЗМІ як політичного інституту. Функції ЗМІ в політичній системі суспільства.	
	7.2. ЗМІ та влада: моделі взаємодії.	
	7.3. Маніпуляція свідомістю та політична пропаганда в медіа.	
	7.4. Нові медіа та соціальні мережі в сучасній політиці.	
	7.5. Роль ЗМІ у виборчих кампаніях.	
	ВСЬОГО	285

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Технічні засоби навчання - Microsoft Office 365 Teams, Microsoft Office 365 Outlook, для екстреного зв'язку – Messenger. Дистанційна платформа Moodle

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90 – 100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувач вищої освіти може отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного оцінювання складатиме не менше 60 балів.

Засоби діагностики та процедури оцінювання

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ			ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	
навчальне заняття	засоби діагностики	процедури	засоби діагностики	процедури
лекції	контрольні завдання за кожною темою	виконання завдання під час лекцій	комплексна контрольна робота	визначення середньозваженого

практичні	контрольні завдання за кожною темою	виконання завдань під час практичних занять	(ККР)	результату поточних контролів; виконання ККР під час іспиту за бажанням студента
-----------	-------------------------------------	---	-------	---

Під час поточного контролю лекційні заняття оцінюються шляхом визначення якості виконання контрольних конкретизованих завдань. Практичні заняття оцінюються якістю виконання контрольного завдання.

Підсумкове оцінювання (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку)	Підсумкове оцінювання проводиться у вигляді екзамену, який включає питання з планів практичних занять. Білет екзаменаційної роботи складається з 2 відкритих питань, які передбачають надання розгорнутих текстових відповідей, правильна відповідь на кожне з яких оцінюється у 50 балів максимум (разом 100 балів максимум).
Контрольні завдання за кожною темою	Полягають у виконанні навчальних завдань до кожної теми, представлених у методичних рекомендаціях до дисципліни. Правильне виконання всіх навчальних завдань протягом одного навчального семестру оцінюється у 100 балів максимум.

6.3. Критерії оцінювання елементів поточного та підсумкового контролю:

Робота здобувача на практичному занятті та її оцінювання

Робота здобувача на практичному занятті може бути оцінена на максимально можливий бал за виконання одного навчального завдання на одному практичному занятті, або за виконання декількох різновидів навчальної активності (див. нижче) на одному практичному занятті сумарно:

- бали, еквівалентні оцінці “відмінно” (3 семестр – 8 балів, чотири останні практичні заняття в ньому – 9 балів; 4 семестр – 6 балів, чотири останні практичні заняття в ньому – 7 балів): навчальна активність здобувача максимально повна, здобувач легко надає відповіді на уточнюючі запитання викладача (та коректні запитання від інших здобувачів), формулює аналітичні висновки щодо виконаного завдання;

- бали, еквівалентні оцінці “добре” (3 семестр – 6-7 балів, чотири останні практичні заняття в ньому – 7-8 балів; 4 семестр – 5 балів, чотири останні практичні заняття в ньому – 6 балів): навчальна активність здобувача досить повна, але здобувачу складно відповісти на уточнюючі запитання викладача, формулює описові висновки щодо виконаного завдання;

- бали, еквівалентні оцінці “задовільно” (3 семестр – 5 балів, чотири останні практичні заняття в ньому – 6 балів; 4 семестр – 4 бали, чотири останні практичні заняття в ньому – 5 бали): навчальна активність здобувача очевидно неповна, здобувачем використовується фрагментарний підхід до опису явищ та процесів, здобувач не відповідає на уточнюючі запитання викладача, не формулює висновків щодо проведеної роботи.

Якщо навчальна активність здобувача малоінформативна, замала за обсягом для репрезентації володіння навчальними компетентностями, він слабко орієнтується при відповіді на змістовні запитання викладача, то здобувач повинен бути попереджений про те, що таким чином він не виконує 60 % успішності на практичному занятті і його навчальна активність може бути оцінена як доповнення. Здобувач може отримати деяку кількість балів (1-2 бали) за короткі доповнення (тематичні ремарки з місця, запитання актуальному доповідачу та ін.), але він повинен бути попереджений про те, що сумарна кількість балів за одне практичне заняття не може перевищувати максимальні бали за одне практичне заняття в будь-якому випадку.

Одна окрема велика тема практичних занять комплексно розглядається та ґрунтовно опрацьовується здобувачами протягом, орієнтовно, 4-х окремих практичних занять, що дозволяє в повній мірі опанувати навчальний матеріал теми. На одне окреме практичне заняття відводиться 1-2 завдання (також, 1 завдання може бути розподілене до виконання на двох практичних заняттях, якщо у цьому є навчальна необхідність) окремої великої теми, що сприяє максимально ефективному виконанню навчальних завдань та засвоєнню навчального матеріалу для максимальної кількості здобувачів. Перші три окремі великі теми практичних занять опрацьовуються здобувачами протягом 5-6 чверті, наступні чотири окремі великі теми практичних занять – протягом 7-8 чверті навчального року за відповідним навчальним планом.

Особливості формування підсумкової оцінки здобувача

Здобувач вищої освіти може отримати **підсумкову оцінку** з навчальної дисципліни **на підставі поточного оцінювання** знань за умови, якщо набрана кількість балів складатиме не менше 60 балів. Поточна успішність складається з оцінок за роботу на практичних заняттях (оцінюється 12 або 16 практичних занять, участь у занятті максимально може принести здобувачу у 3 семестрі – 8 балів, чотири останні практичні заняття в ньому – 9 балів; у 4 семестрі – 6 балів, чотири останні практичні заняття в ньому – 7 балів. Отримані бали за всі види

навчальних завдань додаються і є сумарною поточною оцінкою за вивчення навчальної дисципліни, яка мінімально може дорівнювати 60 балів, максимально – 100 балів.

У випадку якщо здобувач за поточною успішністю отримав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку, проводиться підсумкове оцінювання (екзаменаційна робота) під час сесії. Підсумкове оцінювання проводиться у вигляді екзамену, який включає питання з планів практичних занять. Білет екзаменаційної роботи складається з 2 відкритих питань, які передбачають надання розгорнутих текстових відповідей, правильна відповідь на кожне з яких оцінюється у 50 балів максимум (разом 100 балів максимум). При цьому слід враховувати наступні критерії отримання балів за відповідь на кожне питання (бали за обидві відповіді додаються):

- бали, еквівалентні оцінці “відмінно” (44-50 балів): відповідь максимально повна, здобувач наводить актуальні факти та теоретичні складові (визначення, концепції та ін.), формулює аналітичні висновки;
- бали, еквівалентні оцінці “добре” (37-43 бали): відповідь досить повна, здобувач наводить узагальнену інформацію (переважно, теоретичного характеру), висновки мають описовий характер;
- бали, еквівалентні оцінці “задовільно” (30-36 балів): відповідь очевидно неповна, здобувач не може навести необхідний обсяг інформації (що відповідав би поставленому питанню), підвести підсумки.

Отримані бали за виконання екзаменаційної роботи складають підсумкову оцінку за вивчення навчальної дисципліни, яка максимально може дорівнювати 100 балів. Якщо здобувач не виконує 60 % успішності за цей вид роботи, то він повинен бути попереджений про те, що таким чином він не може отримати підсумкову оцінку за дисципліною.

7. Політика курсу

Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням "Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у

Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка".
[http://www.nmu.org.ua/ua/content/activity/us_documents/
System_of_prevention_and_detection_of_plagiarism.pdf](http://www.nmu.org.ua/ua/content/activity/us_documents/System_of_prevention_and_detection_of_plagiarism.pdf).

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту і бути зареєстровані на дистанційний курс «Політичні інститути» (<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=6491>)

Обов'язком здобувача вищої освіти є перевірка один раз на тиждень (щонеділі) поштової скриньки на Офіс365.

Протягом тижнів самостійної роботи обов'язком здобувача вищої освіти є робота з дистанційним курсом «Політичні інститути» (<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=6491>).

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту або на форум дистанційного курсу.

Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, відрядження, які необхідно підтверджувати документами у разі тривалої (два тижні) відсутності. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту. Якщо здобувач вищої освіти захворів, ми рекомендуємо залишатися вдома і навчатися за допомогою дистанційної платформи.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватись дистанційно - в онлайн-формі, за погодженням з викладачем.

Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

Бонуси

Здобувачі вищої освіти можуть додатково отримати до 10 балів за виконання додаткової самостійної роботи за курсом, наприклад виконання індивідуальних завдань за додатковою темою – завдання пропонуються викладачем, підготовка доповіді і участь у студентських наукових конференціях за темою курсу, підготовка методичних матеріалів і презентацій.

Участь в анкетуванні

Наприкінці вивчення курсу та перед початком сесії здобувачам вищої освіти буде запропоновано анонімно заповнити електронні анкети (Microsoft Forms Office 365), які буде розіслано на ваші університетські поштові скриньки. Заповнення анкет є важливою складовою вашої навчальної активності, що дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати ваші пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни «Політичні інститути».

8. Рекомендовані джерела інформації

8.1. Базові

1. Політичні інститути та процеси у країнах Центральної і Східної Європи наприкінці ХХ – на початку ХХІ століть: колективна монографія / за заг. ред.: Юрія Остапця і Маріана Токаря; Каф. політ. і держупр.; Ужгород. нац. ун-тет. Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2023. 680 с. URL: https://filos.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2014/12/CEE_EU_Integration.pdf

2. Країни світу: державний устрій. Навчально-наочний посібник. Острого: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2021. 164 с. URL: <https://eprints.oa.edu.ua/id/eprint/8594/>

3. Влада і громадянське суспільство у країнах світу: досвід взаємодії: Монографія / за ред. чл.-кор. НАН України О. М. Майбороди. Київ: ПІЕНД НАН України, 2025. 472 с. URL: <https://ipiend.gov.ua/publication/vlada-i-hromadianske-suspilstvo-u-krainakh-svitu-dosvid-vzaiemodii/>

4. Політичні інститути та процеси в Україні в кінці ХХ – на початку ХХІ століть : кол. моногр. / за заг. ред. : Юрія Остапця і Маріана Токаря ; рец. : В. Климчук, В. Бусленко ; М-во освіти і науки України, Ужгор. нац. ун-т. Ужгород : РІК-У, 2025. 488 с. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/3d568c77-304c-41ee-a0a8-9f46898a9434/content>

5. Політична система України: конституційна модель та політичні практики: монографія / кол. авт.: Зеленько Г. І. (кер., наук. ред.) та ін. Київ: ПІЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2023. 536 с. URL:

<https://ipiend.gov.ua/publication/politychna-systema-ukrainy-konstytutsijna-model-ta-politychni-praktyky/>

6. Баштанник О.В., Єгорова О.В. Політичні інститути [Електронний ресурс] : методичні рекомендації до практичних занять для здобувачів ступеня бакалавра освітньо-професійної програми «Політологія» зі спеціальності 052 (С2) Політологія / О.В. Баштанник, О.В. Єгорова ; М-во освіти і науки України, Нац. техн. ун-т «Дніпровська політехніка». Дніпро : НТУ «ДП», 2025. 29 с.

8.2. Додаткові

1. Воробйов В. А. Інституційні детермінанти політичного представництва: партії, парламент, масмедіа / В. А. Воробйов // Актуальні проблеми політики. 2022. Вип. 69. С. 55-60. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/appol_2022_69_10

2. Гученко Р. Р. Політичні інститути в умовах кризи / Р. Р. Гученко // Політикус. 2024. Вип. 3. С. 58-64. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/polit_2024_3_11

3. Болотіна Є. В. Інституційний метод аналізу політичної системи / Є. В. Болотіна, Н. Л. Стещенко, А. В. Бородай // Регіональні студії. 2023. № 32. С. 41-46. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/regst_2023_32_8

4. Михайлишин М. О. Становлення і стан дослідження проблематики деформації та дифузії політичних інститутів і міжінституційних відносин у політичній науці / М. О. Михайлишин // Політикус. 2024. Вип. 3. С. 76-83. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/polit_2024_3_14

5. Алексеєнко А. І. Сучасні форми правління в перспективі інституційних інновацій: політичний аспект / А. І. Алексеєнко // Політикус. 2024. Вип. 1. С. 27-32. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/polit_2024_1_6

6. Євченко Р. І. Інституалізований лобізм, як конвенціональна практика політичної участі / Р. І. Євченко // Політичне життя. 2022. № 4. С. 31-37. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pollife_2022_4_6

7. Гапоненко В. Політична система як чинник забезпечення інституційної спроможності держави: порівняння США та України / В. Гапоненко // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2024. № 5. С. 381-386. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vchnu_ekon_2024_5_58

8. Матухно Г. Р. Державні політичні інститути як чинник сприяння публічної політичної участі молоді в сучасній Україні / Г. Р. Матухно //

Актуальні проблеми філософії та соціології. 2024. Вип. 49. С. 216-222.
URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprfc_2024_49_39

9. Юрковський В. С. Вплив війни на функціонування політичних інститутів в Україні: виклики правовій державі / В. С. Юрковський // Політичне життя. 2025. № 2. С. 50-62. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pollife_2025_2_8

10. Ротар Н. Функціонування інституту політичних партій в умовах цифрових трансформацій політичного поля: тенденції, проблеми та перспективи / Н. Ротар // Історико-політичні проблеми сучасного світу. 2025. Т. 51. С. 210-221. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ippss_2025_51_18

11. Баштанник О. В. Соціологічний інституціоналізм як напрям нового інституціоналізму політичної науки: методологія та її реалізація в українських політологічних дослідженнях. Науково-теоретичний альманах «Грані». 2020. № 9-10. С. 5-14. DOI: <https://doi.org/10.15421/172080>

12. Bashtannyk O. The effect of individual identity on social-political processes at the point of view of the new institutionalism political theory. Науковий журнал «Регіональні студії». 2022. № 30. С. 40–44. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2022.30.6>

13. Баштанник О. В. Функціонування інституту громадських рад у форматі дослідницької стратегії нового інституціоналізму політичної науки. Науковий журнал «Регіональні студії». 2022. № 28. С. 40-46. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2022.28.7>

14. Баштанник О. В. «Локальна і урбаністична політика» як навчальна дисципліна та напрям досліджень у сучасній українській політичній науці Науковий журнал «Регіональні студії». 2023. № 33. С. 7-14. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.33.1>

15. Баштанник О. В., Горкава В. В. Феміністичний аналіз особливостей функціонування політичних інститутів: дослідження ролі жінок у політиці та в інституціях влади. Політологічний вісник. 2024. Вип. 92. С. 362-370. DOI: <https://doi.org/10.17721/2415-881x.2024.92.362-370>

16. Kryshchanovych, S., Syniuk, O., Yadukha, S., Blyznyuk, A., Bashtannyk, O., & Ravliuk, V. (2023). Determining strategic priorities for forming state policy to provide financial and economic security under martial law. Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice, 6(53), 287–299 (Scopus). DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.53.2023.4237>

17. Bashtannyk, O. (2024). Institutional capacity of the Ukrainian parliament in the conditions of modern security threats. Academia Polonica (Periodyk Naukowy Akademii Polonijnej), 63(2), 119-128. (Polish scientific and professional electronic journals) <http://pnap.ap.edu.pl/index.php/pnap/article/view/1285/1229>

18. Sydorчук, O., Bobrovska, O., Pasichnyi, R., Bashtannyk, O., Hordiichuk, O., & Kozak, I. (2024). The role and competences of local self-government in achieving the goals of sustainable development in the process of state participation and artificial intelligence as important tools. *AD Alta - journal of interdisciplinary research*, 14(01), XLI, 188-194 (WoS CC: ESCI). https://www.magnanimitas.cz/ADALTA/140141/papers/A_31.pdf (<https://wos-journal.info/journalid/5403>)

19. Баштанник О. В. Historical institutionalism of political science as a theory of studying the functioning of political systems. *Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії*. 2025. Випуск 58, с. 235-241. DOI: <https://doi.org/10.30970/PPS.2025.58.29>

20. Баштанник О.В. Трансформація теорії нормативного інституціоналізму в контексті реалізації досліджень функціонування політичної системи суспільства. *Актуальні проблеми філософії та соціології*. 2025. № 53. С. 174-179. DOI: <https://doi.org/10.32782/apfs.v053.2025.29>

21. Баштанник О.В. Проблема визначення поняття “ефективність влади” в політичній системі: політико-етичні основи концептуалізації. *Регіональні студії*. 2025. № 41. С. 172-177. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2025.41.28>

22. Баштанник О.В. Політичне управління в просторі реалізації владних відносин політичної системи суспільства. *Політологічний вісник*. 2025. № 94. С. 164-177. DOI: <https://doi.org/10.17721/2415-881X.2025.94.164-177>

23. Баштанник О.В. Інституціональні реформи як чинник трансформації функціонування політичної системи суспільства. “Національні інтереси України”: науково-практичний журнал. 2025. № 6 (11). С. 1066-1076. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-6\(11\)-1066-1076](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-6(11)-1066-1076)

24. Баштанник О.В. Конструювання інституціональних платформ реалізації управління як елементів посилення стійкості політичної системи. *Науковий журнал “Політикус”*. 2025. № 2. С. 30-35. DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-2.4>

25. Баштанник О.В. Формування інституціонального простору як фактор структурування управлінських відносин в політичній системі суспільства. “Національні інтереси України”: науково-практичний журнал. 2025. № 7 (12). С. 716-723. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-7\(12\)-716-723](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-7(12)-716-723)

8.3. Інформаційні ресурси

1. Дистанційний курс (Moodle). URL:
<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=7813>
2. Електронний каталог Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського.
URL: <http://nbuv.gov.ua/>
3. Електронний каталог Наукової бібліотеки ДНУ імені Олеся Гончара.
URL: <https://library.dnu.dp.ua/index.html>
4. Аналітичний центр ADASTRA. Дослідження. URL:
<https://adastra.org.ua/papers>
5. Ціна держави. Економічна історія країн.
URL: <https://www.youtube.com/@costua/podcasts>